

15322712198-7

20-723

છગનલાલ મોતીરામ શાહ ફત

पहली यापडीने *Reg No 359*

डिक्टेसन शिक्षक भाग १.

પંડિત ધોરણનો
'મુખગણિત શિક્ષક'
| પોણા બે આના

सर्ग छठ्ठा - सादरीन

क्रि.मल ०-२-६

પોસ્ટેજ ભુદ્ધ

३

અને ૧૯૨૬

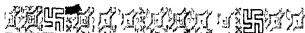
રૂઢી ચોપડાના અર્થ

અહીં આન

છગનલાલ ભોતીરામ શાહ

‘मुभगषित शिक्षक’ वगैरेना कर्ता-शाह गोर-सुरत.

બીજા ધોરણની સર્વિજ્ઞાનની પ્રત્યોત્તરમાળા તથા આના

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૮૦૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૧૬૩૨૨૧૦ શિક્ષક - ૧

વિષય મિ. યુ. સી. સી. નં. - ૪૮૨

રચનાર:—છાનકાદ યોતીરામ શાહ.

“ સુખચાલિન શિક્ષક ” વ્યોમના કર્તા

રચનારનું ઠેકાણું:—શાહપોર, સુરત

પ્રતિષ્ઠ કરતું છાનકાદ યોતીરામ શાહ,

પ્રતિષ્ઠ કરવાનું ઠેકાણું—શાહપોર—સુરત.

પ્રકાશક:—ગોવિંદભાઈ ડાહ્યાભાઈ નાયક.

દલ્હાબપુર—૧૬/૧૧/૧૯૨૩ ખા. રૂ. ૧૦/૦૦ અરોનપુરી બાગાળ—સુરત

સુધારેલી વધારેલી આવૃત્તિ ૧૧ મી

(કર્તાએ સર્વ હક રચાયીન રાખ્યા છે)

સંવત ૧૯૮૨]

[તા. ૨૦-૫-૨૬.

કિંમત અઢી આના. (પોરેટો જ ભુલે)

—: ਪਹਿਲੀ ਬੋਲਪਤੀ :—

ਤੇਰੇ ਸ਼ਾਨ ਸਿਖਤ

—: ਗਲ ੧ :—

ગુજરાત
વિદ્યાપીઠ
અ.નંદલાલ
ડી.કે.એલ.સાહુ-સંપાદક

છગનલાલ મોતીરામ શાહ કૃત

પહેલી ચોપડીના

“ડિક્શન શિક્ષક.”

પાઠવાર અથવા શબ્દો.

પાઠ ૧	પહેલાં	દીવા	અળક	સોમવાર
દિવાળી	કેટલાક	મૂકે	અહુ	કેટે
અક્ષર	લીપેગુપે	સારં	હરખાય	મંગળ
ગિઠ્યાં	ખડી	જમવાનું	પાઠ ૨	બુધવાર
નિશાળમાં	ચુતા	લુગડાં	ત્રીજે	ગુરુવાર
સઘળાં	ધોળે	ધરણાં	છેલ્લો	બેસાડે
છોકરાં	સેવ	ધાલે	વિષે	મુસલમાન
થોડેક	પાપડ	દારખાનું	સવારથી	બુધેરાત
છોડી	સંનેરી	ફોડે	મુખી	શુક્રવાર
આગળ	ધુધરા	ગીત	ગણાય	શનિવાર
વળી	તેટલા	ખંધાં	રવિવાર	સાતમે
ત્રણુ:	આંગણમાં	દિવસમાં	રવિ	સાત
વરસમાં	સાથીઆ	ફટાકડા	મુરજ	અડવાડીઉં
દહાડા	પૂરે	ફડફડ	સાહેબ	ચોથો
ભેગી	ખારણે	ફૂટે	દેવળમાં	છડો

પાંચમો	વગાડવાને	કુતરા	ગુરુને	ટોપી
પાક ૩	મોગરી	કેળું	મળશે	ધોતલી
નિશાળ	અંદર	દાડમ	જ્ઞાન	અંગરખી
રહ્યો	અહીં	માટીનાં	બુઠું	મંગાવી
ફરતી	મહેતાજી	અનાવેલા	આળસ	મનુ
દરવાજા	પાટીઆની	નહિ	અંગ	જોડીઓ
પાટીઉં	સીસી	મઝાની	મંગ	નહિ
ચંચળ	નકશા	પાક ૪	ચોડી	દરજીને
ખતાવું	નકશો	નિશાગ્રીઆ	ચિત્ત	બોલાવીશ
રૈલઝાડ	ચિત્રો	શિખામણ	શિક્ષા	કરાવીશ
ચંપેલીની	ટાંગેલાં	ધંધર	નહિ	સાંજે
વેલ	કાઢેલાં	જ્ઞાન	નીસરી	ખજરમાં
ગુલાખના	ખુણામાં	નિત્ય	પાંસડું	લેંઘી
છોડ	ધોડી	પરોઢીએ	પાક ૫	મુરવાલ
કસરત	લખોટાનું	ઊઠીને	કુગડાં	ફળીઆના
અધાંને	ચોકડું	દાતણ	લાગ્યો	કોટ
વાવટા	કબાટ	નાહ્યા	પહેરેલાં	દેખાય
ગમત	ચોપડીઓ	પાક	છોટું	મણી
ધંટ	ધોડો	કહ્યું	થઈશ	સાંભળીને

ધાત્રી	ફેફા	દીતમાં	હસમું	પાઠ ૮
ઓઢણી	ખસ	નાથ	ખેસશે	સગાં
બહન	શવડાવવાં	પાઠ ૭	વારૂ	વહુ
પાઠ ૬	ધોનાર	વરસગાંઠ	કયારે	ભત્રીજે
ચોકખાઈ	ધોઈ	ભાવ્યો	ભારમું	થાઉં
ચોકખા	ચોળવું	કર્યો	કંસાર	ભાણેજ
કાસમ	ડાંધા	કયારે	ભાણો	કહેવાઉં
કપડાં	વાડા	આપ્યા	ખોસાવ્યાં	પુઓ
પહેરણ	આંગણમાં	અડાડ્યો	મંડ્યો	માસી
ધૂળમાં	ગંદવાડ	જગુભાઈ	ભાત	માસો
રમ્યો	ગંદી	ઊઠીને	કઠી	પીતરાઈ
જેકં	માંદા	ઝટ	અડાડ્યો	ખોસાળ
નાહું	ત્રિષે	આઠમું	સૌ	મસિઆઈ
ડીલ	કવિતા	ખેડું	ધોઈ	ફેફાઆત
ચોળીને	શીખવું	પૂછવું	ઊઠ્યાં	સાળીઓ
નાહતો	ઓટલો	કહું	પાન	સાવકાં
ગંદી	ચોકખું	સાંભળી	સોપારીનાં	દૂધભાઈ
ગદો	સૌ	ખોલ્યા	ખીડાં	જમાઈ
અડાય	મુખડું	મહીના	આપ્યાં	સામુ

સસા	સંભળ	ભણાવી	મટુભાઈ	બેસીશું
વેવાઈ	જાત	રચા	કનુભાઈ	શેતરંજી
વેવાણુ	ગભરાતી	ખારણા	કયાં	પાંદડાં
પાડ ૬	ખૂન	પૂઠે	આશીપાલવ	કુલડીઓ
વિષે	ઉંઘાડવાને	ઉતર્યા	ઝાડ	પાથરણું
કવિતા	માંદો	અહીં	શંભુભાઈ	આવ્યું
ખહુ	ઓસડ	ગાદી	લઈશું	સીધી
હરખાઉં	પેટ	ખધું	વિના	બેસાજાં
જાઉં	સૌથી	લીધું	પૌઆ	થાળી
ચાંપે	હેત	જેયું	ધાણી	વાડકો
સાથ	પાડ ૧૦	માંજ્યું	વધારેલાં	ચાણીની
ભીડ	ત્યાં	વખાણુ	મીઠાં	મૂકયાં
ખાથ	ખોદ્યો	કયાં	લીંબુ	વાડકામાં
ધવરાવે	પ્રમાણે	કહ્યું	દરાખ	માંડ્યું
ખોળા	સોરાખજી	કહેવાશે	નારંગી	તૈયાર
પંખાળીને	ઓરડામાં	પાડ ૧૧	ખારેકી	ધોઈ
દુખડાં	કહ્યું	ઉજાણી	હળનો	નાખ્યા
પંખી	ખોલાવ્યો	પીરસ્યાં	લાડુએ	ખૂબ
કલોલ	આવ્યો	ખખે	શેરડી	મઝા

૬] ત્રીજા ધોરણનો “ મુખ્યગણિત શિક્ષક ” બંદી આના.

પાઠ ૧૨	સઢવાળી	પાઠ ૧૪	માધુ	સોળ
હોડીની	પૂછીશ	પાળ	ક્રીડીઓ	પડ્યા
એકઠા	મુંદર	પથરે	છૂંદે	કહું
જોઈશું	પાઠ ૧૩	ફેંકાફેંકી	દુઃખ	યાદ
તળાવના	મળ્યો	ધડાધડ	ચીનુભાઈ	ભૂલીજ
બુઓ	મઝાનો	માર્ચા	શકતી	ગળ
વાદળી	ખંડ	ગાહો	તળેથી	ઉપરાંત
દોરી	ઇનામમાં	ઊંઝો	નીકળવાતે	પાઠ ૧૬
ખેંચે	કાંચળી	દેડકો	ઈળ	એનથેન
દોડે	કરાવીશ	પ્રાણીઓતે	આપણે	ગાહીનો
ધીરની	માણેક	બંધ	ઢાર	ધોડા
રામુની	મળ્યું	સંભાળીને	સંભાળ	નક્કી
પછાડી	રડ્યા	દુઃખ	તેટલું	છૂંદો
જગુની	વિના	નુકસાન	વખતસર	છૂંટ્યો
સરત	મોકલશે	હાણ	સાફ	કંઈ
ઉમેદની	પરીક્ષામાં	પાઠ ૧૫	નીરવાનું	વાર
નબળી	રડાવશે	પ્રાણી	જાણ્યું	દાવ
જણાશે	નહિ	દયા	સૌને	જણુ
જાણ્યો	પ્રાચી	ખીજ્યા	ખાતાદને	થારિ

ખોળામાં	રહ્યો	વખાણ્યો	સીમમાં	લાગ્યું
માથું	મૂકનારને	ઊઠ્યો	બકરાં	ગભરાઈને
મૂકીને	ઓળખ	સંજો	દહાડો	માણસોએ
બંધ	શંકર	પાવડી	અમથી	નાખ્યાં
વાંસા	શાખાશ	દીડી	ખૂમો	તેટલાંજ
આંગળી	ઉતારી	મૂક્યો	આવ્યા	સાંભળી
મૂકવા	દીધો	કાપ્યાની	ધાજે	ખેડત
તૈયાર	પાઠ ૧૭	નીકળ્યા	એટલામાં	બગાડ
પૂછ	ચપ્પુ	પૂછ્યું	આસપાસ	કર્યો
સમજ્યો	ગમ્યો	સૌએ	ખેતરવાળા	કહ્યું
નહિ	આણ્યો	સાંભળીને	દોડી	જુદું
પૂછું	પૂછ્યું	ખોટું	જેયું	છેતર્યા
મૂકી	દેશાઈ	ક્યું	પૂછ્યું	નુકસાન
હોશિયાર	લહલુ	સાચાબોલું	ક્યાં	યાદ
સેજમેજ	ગાળો	પાઠ ૧૮	ત્યારે	સપડાય
સંતાવા	જુદું	વાંધ	હસવા	જુઝાણું
છુટશે	ધણું	મરકરી	ખાપડા	જલદી
અડશે	હેત	પસ્તાય	શરમાઈ	જુઠો
છોડી	દહાડો	બચ્યાં	ખોટું	

૮] બાળવર્ગનો “ મુખગણિત શિક્ષક ” દેહ આનો.

પાઠ ૧૯	અચરો	ભિખારી	પ્રભુ	શિકાર
શિઆળ	ખુશીથી	અહીં	વીસડં	અચ્યું
દેડકાં	રહીશું	ક્યાં	અગણિત	રૂપાણું
જુક્તિ	અહીંથી	લુગડાં	કર્યા	દોડાવી
તળાવમાં	જવારો	આંધળો	ઉજાસને	મૂકયો
મૂકી	વારાફરતી	ખાઉં	ઉપયોગી	પકડ્યું
માંડ્યું	મેંમાં	મળ્યું	દામ	ઉપાડી
પૂછવા	ધાલીને	રસ્તેથી	વરસાદેથી	માંડ્યું
અલ્યા	ત્યાં	અપંગ	ભેંસને	દીધું
દુઃખ	કબુલ	ચાલ્યા	દૂધ	એકદમ
કલ્હું	દૂર	ગજવામાં	દહીં	છલંગ
દયા	પ્રમાણે	પૈસા	સૌ	નાત્રે
સગાં	રસ્તામાં	સેવ	ડામ	દેવતાઈ
વહાલાંએ	પાઠ ૨૦	દુકાનેથી	ફત	પુરુષને
વિચાર	દુઃખ	પાઠ ૨૧	મનાવ્યાં	ગરીબડી
સાંભળતાંજ	જાણનાર	ધૈર્યનું	પાઠ ૨૨	દયા
ઊઠ્યાં	અન્ન	વિદ્યા	સરદાર	પરમેશ્વર
નહિ	ભૂખ્યા	ચંદ્ર	સ્વપ્નું	અન્યા
ખાંધ્યું	કનુ	કદી	જંગલમાં	દેશનો

પાઠ ૨૩	નીકળતા	નાખતો	ત્રુલાં	પાઠ ૨૬
રૂપાળું	પૂછ્યું	છૂંદી	આંધળાં	ચતુરાઈ
ઉંદરડી	હંમેશાં	ફેણ	દીકરો	તરસ
રસોડાના	પૂછીને	છોલાઈ	સાંભળ	વાડામાં
ભંડારીઆમાં	પાઠ ૨૪	નીકળ્યું	તીર્થ	કુંજે
રોટલી	ક્રીડી	પહોંચી	કાવડ	થોડું
લાડ	નદીના	વાગેલે	દુઃખ	કાગડો
ભોંય	કાંડા	ઠેકાણે	મનસુખો	ખેડો
ખૂશ	પીપળાનું	વળગીને	તૈયાર	ચાંચ
આણ્યું	પોલમાં	ચટકા	ખેસાડ્યાં	ઘાલતો
ખિલાડી	ઝેરી	દીધા	પિતા	ફાંફાં
મૂકેલી	રસ્તા	પછાડી	ખાંધે	માર્ચાં
મઝાની	પંખી	પછાડા	સૌને	ખાનુએ
મઝાનું	ખેસતું	ઝાઝી	અચરજ	પહોંચે
મણા	પુંડાડા	લીધો	સંતાપ	જેયું
ઉંદરડી	ઉડાડી	પ્રાણજ	મધળાં	ઉંડું
ભોગભોગે	મૂકતો	પાઠ ૨૫	આશિષ	જણાયું
પેડી	ઉંદર	સેવા	પ્રભુએ	વિચાર
દુઃખનો	દેડકાં	ધરડાં	લહેર	લાગ્યો

૧૦] એથા ધોરણનો “ મુખ્યશિલ્પ શિક્ષક ” ચાર આના.

એટલામાં	ધીરજ	સાંભળી	હાડીઆને	દીધાં
ઉપાય	કઠણ	મલકાવી	આપણે	ત્રીજે
સૂઝી	જલદી	કાળનેએ	ભાથુ	ગાડું
આવ્યો	મુકાય	બાથમાં	ખૂડે	વાવ્યા
કેટલાક	સૌ	લીધાં	પુરં	પાથરા
કાંકરા	પાઠ રહ	અચ્ચીઓ	અધાંએ	ભર્યા
માંડ્યા	કાપણી	ભ.થું	દાતરડાં	માંડયું
નાખતો	પટેલ	ઉનો	હાથમાં	દેખાવ
આવ્યું	થાકીને	રોટલો	ચાસ	ખળી
ત્યારે	મહેનત	દાદીમાએ	તણતણ	આગળ
બોળી	વડે	થોડું	ચચ્ચાર	પહોંચ્યા
પહોંચી	દહાડો	માખણ	આથમે	હસતાં
તેટલું	આથમતા	આપ્યું	પાઠ રહ	ઉતાર્યાં
પીધું	વઢાઈ	મરચાં	વડેનો	ભોર
મટાડી	દિવાળી	આદુ	પાથરાને	ખળીમાં
ચાલ્યો	દાદાજી	ચટણી	દહાડા	ઠાલવ્યો
અધું	વઢાશે	વંતાકનું	ખેતરમાં	કેટલેક
છુપાઈને	મદદ	શાક	તડકે	કાઢવા
બોલ્યો	સાદ	ભજ્યા	મુકાવા	સૌ

બળદના	પાઠ ૨૯	વાળુ	ચંદ્રમા	ઝાંખો
હાલરાને	કાપણી	હશ્વરનું	ત્યાંસુધી	કામડા
પગર	ઉમંગે	પાઠ ૩૦	નીકળ્યા	પાતળો
ફેરવતી	વાદળીએ	દીસે	બોલ્યો	વળેલો
પટલાણી	સદાય	તૈયાર	દહાડો	ત્યાર પછી
કેટલાક	ઉભરાયો	ડુંડામાં	સાંજે	છેવટે
ઉપણીને	મુંદર	છુટું	મેદાનમાં	થાળી
કુંવળ	ફાલ	ગોળ	નીકળ્યા	ઊગે
દગલા	લણીએ	સરસ	ઉતરી	ત્રીન્ને
છેવટે	ખંત	પિલાય	બોલ્યો	અંધારી
ખેતરમાં	ધરીને	છુટા	વિષે	પેઠે
ખળીમાં	વાંકું	ટોપલામાં	બોલું	ઝગઝગે
ઉબણી	દાતરડું	ડુંસા	થાળી	વધારે
ખૂશ	ડુંડાં	ઊડી	જેવડા	દેખાતા
કારભાર	દગલો	કાથળાએ	ગોળ	જુઓ
માતોજ	હૈયે	હાથોહાથ	ઊગે	વાદળાં
ડાહી	લણણી	પાઠ ૩૧	ત્યાંસુધી	ચઢી
હાંસીલી	સર્વ	આકાશની	દેખાય	પાઠ ૩૨-૧
છોડ	મૂકો	સહેલ	અજવાળું	વરસાદ

ખેસાડ્યાં	દરીઆમાં	માંડ્યા	નહારી	મટોડી
આવ્યાં	થોડોક	ખોદતું	દેડકે	સુકાય
લાડ્યાં	ખેંચી	ચાલ્યું	તાણી	કહણુ
મનુ	રથમાં	કાદવ	પાઠ ૩૩	ધારવાળા
ઓટલા	જોડેલા	ખેંચી	ઢેકું	પથરાના
વાદળાં	ખેંચનાર	ખિચારા	પત્થર	કકડા
ઢંકાઈ	પાઠ ૩૨-૨	પછડાતા	રેતી	ધસાય
મોઢાં	થોભ્યાં	તણાઈ	પ્યાલું	કાંકરી
જોઈતાં	રહ્યાં	છેવટે	નીતર્યું	ગાળ
રમવાનું	ચોકખી	તળાવ	રસ્તા	ઝીણી
સાંભળી	રથમાં	નદીમાં	ધસીએ	ખાંધવાની
ઝાડપાલો	મઝા	ત્યાં	ભુકો	રસ્તા
છોડવા	ગામડાં	તૈયાર	મટોડી	સાહી
દહાડા	ઝાડો	ખંધ	ડહોળું	ચૂસી
ભોંયમાં	મઝા	દોડી	ઠરે	પાઠ ૩૪
નીકળાતું	છોડી	ધેબરીઓ	ધસડી	માટી
ભૂખે	અહીં	રોટલી	નદી	ભટ્ટી
હમણા	પડ્યું	કારેલાનું	તળાવમાં	સીંચ્યાં
તળાવ	એટલું	નેવણે	કાદવ	નાખ્યું

ઈંટવાડો	લીધી	ઝીણા	ધમણ	પૂછયું
અહીં	કર્યો	વાડકીમાં	ચલાવતા	તેમણે
કેટલાંક	બજવામાંથી	વાડકી	બેઠો	કહ્યું
માણસો	ચપ્પુ	સુકવીને	સળીઓ	લોહાનો
ભોંયમાંથી	કર્યા	ભઢીમાં	ચમકતો	ત્યારે
ખોદતાં	વચમાંથી	વાસણો	દેવતામાં	લોહું
ઈંટ	હબાવી	ગોળી	ખૂબ	ચળકે
નળીઆં	વાડકી	ગાગર	તપાવ્યો	ટીપી
બનાવતાં	ભોતીએ	ઘડા	લાલચોળ	ખેંચાય
પીળી	માંડ્યો	કોઠી	એરણ	મેં
ધોળી	હબાવે	કોઠીઆં	હથોડા	સોનું
ભુરી	ભાંગી	તૈયાર	ટીપ્યો	રપું
સુકી	કેટલુંક	પાઠ ૩૫	ટીપવાથી	તાંબું
તપાસી	ઝટ	ધાતુઓ	સળીઓ	પિત્તળ
કડણ	ઉતરી	મૂક્યો	લાંબો	ચળકે
પછાડવાથી	માટીમાં	પૂછયું	પાતળો	ટિપાય
ભાંગી	કાણાં	સમજ્યો	જતરડામાં	પેટીમાંથી
જણાઈ	કણક	પિત્તળ	ખેંચી	કાઢ્યા
ચીકણી	ઘાટ	લુહાર	કર્યો	ઓળખાવ્યા

તાંબાનો	ઢગલી	લગભગ	ચીરં	પહેરવાના
ઝાંખો	પાઇ	આવ્યો	માથા	કપડાં
લોઢાનો	પૈસા	કહું	મુદર	તૈયાર
ઝાઝવત્તા	ઢપ્પુ	આપ્યા	ભૂખે	મોટાઇ
કસાઈ	અધેલા	ત્રણ	સાંભળી	જેઘતી
સીસું	તાંબાના	આઠ	તોલે	કોદાળી
જસત	તપાસી	વટાવ્યા	નાકું	સાંભળતી
પાઠ ૩૬	સૌ	તેમણે	લાકડાનો	ઊઠી
નાણું	વધારે	પંદર	સખત	વઢી
કાઢ્યાં	કોથળી	ઊઠ્યા	ધાલે	લોઢું
ત્રીજે	રૂપીએ	સત્તામ	માથું	ખોદી
વાત	અડધો	પાઠ ૩૭	ફાટ ફાટ	કાઢી
ત્યાં	પાવડી	કુહાડી	નાકામાં	બિચારીને
દુકાનમાં	ખેઆની	સોય	દોરો	દુઃખ
ખેડા	ખતાવ્યાં	લક્ષ્ડેડાડા	મુખ	ભડ્ડીમાં
ઝાળખતા	રૂપાનાં	તકરાર	અણી	ખળવું
ખોલાવ્યા	કોથળામાંથી	પાનું	ચળકાટ	પડયું
શેઠની	મહોર	ધાર	ક્યાં	ત્યારપછી
આગળ	કાઢી	લાકડાં	હોઊં	અધાં

પેદા	કાણાં	છોકરાં	એટલે	લીમડો
પાઠ ૩૮	કાણાવાળું	વિષે	સમજાશે	ધણા
ફૂલઝાડના	લટકતું	ઉખેડી	મુકાઈ	છોડવો
ક્યારા	આગળી	ભોંયમાં	ભોંયમાંથી	ઝાડવામાંથી
ગોળ	પૃથ્થુ	મુળીઉં	ઉખેડી	મુળીઆં
ચોરસ	મધપુડો	મુળીઆં	મુકાઈને	વાંકાં
ત્રિકોણ	મધમાખીઓ	વિના	વધીને	ઉંડાં
કર્યાં	મધ	ઉભું	ઉંચા	ઉતરેલાં
રોપ્યાં	કુવા	થડમાંથી	પેઠે	મૂળમાંથી
ગલગોટા	કોસ	દાંડીઓ	પથરાય	ફૂટેલા
મોગરા	થાળા	ફૂટેલી	કોહળાનો	વધે
જુઓ	લલકારતો	ડાળાં	વેલો	પાંદડાં
દાડમ	જીવતાં	ડાળીઓ	પાઠ ૪૦	ટટાર
લટકે	લીલાંછમ	પાંદડાં	આંખા	મોઢા
જમરૂખી	દેખાતાં	લાંબું	સિવાય	ઉંચું
જમરૂખ	ખૂશ ખૂશ	ખીલશે	શકશે	પાતળું
પંખીઓ	પાઠ ૩૯	ખતાવું	વડ	ફૂટે
ખેડેલાં	છોડવા	જેવું	પીપળો	ડાળમાંથી
ડાળી	વચ્ચે	સધી	આમલી	ચામડી

૧૬] બીજા ધોરણનો “ મુખગણિત શિક્ષક ” એ આના.

થડને	લીલુંછમ	ભોંય	ગાંઠા	બહલાઈને
છાલ	કંઈક	પથરાઈ	પાંદડાં	ઊંઝે
ખરબચડી	પાંદડાં	થડ	ફૂલ	દાતણુ
કઠણુ	ફૂલ	મુળીઆં	પાઠ ૪૨	ધોળજે
ઝીણા	ફળ	જણાતાં	ધનુના	ઢીલો
પાતળાં	પૂછયું	ઉખેડયો	લાવ્યા	ડીઢું
ફૂલ	તુરીઆ	બતાવ્યાં	સૂઢ	તોડી
ફળ	ગલકીના	કહું	ઊંઘમાંથી	ચૂસી
ઊગતા	વળગીને	પાતળાં	ક્યાંથી	રસ
વણાખરા	ચટે	ટુંકા	વાસ	ફેંકી
લાકડાં	દોરી	ભોંયમાં	બાઝી	નાખજે
બાળવાના	વળગી	ઉંડાં	વધતી	પાઠ ૪૩
મેજ	માંડવા	ઉતરતાં	વધીને	ભેંસ
ખુરસી	ચઢ્યાં	દોરડી	ડીલ	ધીમેધીમે
ખાટલા	પથરાઈ	દોરડા	ખાટો	હીંદે
પાટલા	વીટળાઈને	વાળીએ	ગોટલો	ભસતો
પાઠ ૪૧	તરબુચ	ફૂટેલાં	ગોટલામાં	શીંગડાં
વેલા	આરીઆના	થોડે	જતન	માંડી
ધનજી	દેખાય	અંતરે	ક્યું	હલાવતી

અમળાઈને	વાગોળવું	પત્થર	ઉંચકીને	ભેંસનું
તૂટી	નીચલું	છુટા	ભૂત	જાડું
તોડવું	જડખું	દહાડો	સોળત	મીઠું
પડતું	ઉપાડે	રાખામાંથી	મોઢું	ગુણ
વાર	ઝોઠે	છટકી	પુછડી	દોહી
ઉપલા	ફાટ	મળ્યું	ખરીમાંચે	ઠંડું
જડખાના	વધારે	કુંગરા	ફાટ	ઉનું
દાંત	હીંડે	રસ્તે	વાગોળે	દોહ્યા
નીચલા	શરીર	ભૂખે	ચાદ	ખગડી
વચ્ચે	જાડું	લાગ્યું	વચ્ચે	દોહવાનું
વાસ	કાદવમાં	ચઢવાનું	પાતળા	વાસણ
માથું	ખાડા	ચઢી	મજબુત	ચોકખું
કોળીઆ	તળાવ	ઠરતા	શરીર	આંચળ
ઉતારી	જેરાવર	કુદવું	કૂદી	ધોધ
ધરાય	વગડાઉ	કુદકો	દોડી	નાખવાં
વાગોળે	પુરી	ગબડયું	જાડું	વધારે
પેટમાં	પાઠ ૪૪	ચતુપાટ	ઝિતનો	નીકળશે
મોંમાં	અકરં	શોધવા	પાઠ ૪૫	કેટલાક
નિરાંતે	ધેટું	નીકળ્યો	દૂધ	દેનારાં

સારું	પસંદ	પુછડી	પરસેવો	પોપટ
ખવરાવવાથી	ડાઘીઆ	રીઝે	ફૂટતો	સમડી
જણસો	બનાવ્યો	માંસ	સૌથી	કબુતર
દહીં	ટીપુ	હાડકાંના	છેલ્લી	આવડે
છાશ	આલાક	કકડા	એકાદ	ક્રીડા
માખણ	કારકુન	ચાટવાનું	ધણી	જીવડાં
તાવીને	હરાવ્યો	દાંત	રહ્યો	બાંધે
શિખંડ	ગુપચુપ	અણીવાળા	ઊઠ્યા	ઈંડાં
બાળીને	બોલ્યો	મોઢાના	પાડ ૪૭	ઈંડાંમાંથી
પેંડા	પ્રાણી	આગલા	પંખા	બચ્ચાં
ઉકાળીને	ગંધ	તીણા	મોઢું	ત્યાંસુધી
દૂધપાક	એકદમ	દાદ	ક્યાં	ભોંય
બાસુદી	ત્યાં	કકડા	ઠેકાણે	આંગળાં
પાડ ૪૬	શિઆળ	જડબાં	ડીસે	છુટાં
કુતરો	સાંભળી	હલાવતા	પીછાં	પડથી
ચરમા	કહ્યું	ઊંઘના	પુછડીમાંએ	જેડાએલાં
પ્રાણી	અહીં	ઝોકાં	ટાઢ	બતક
બખ્ખે	બોલાવ્યો	મેાંની	પાંખોવાળા	જળકુકડી
છેલ્લા	તૈયાર	બંને	કાગડો	સિવાય

પાઠ ૪૮	પુછડી	વળેલી	પ્યાલાં	ખાંધ્યું
પોપટ	ડીલ	સીધી	લોટામાં	નદ્
કાગેડો	પીઝાં	થોડુંક	લીધું	સૂતું
પાંજરું	ઊઠો	નાખ્યું	વાદળી	ઉતારી
બહુ	ખાંધો	ભાવ્યું	કાદયા	ઝોળીમાં
ભૂખ	વધારે	કૂદતો	પ્યાલું	સૂવાનું
ભૂખ્યો	મેંમાં	ઊડીને	નાખ્યો	રડાવ
માંડ્યું	લુચ્ચા	પાઠ ૪૯	હલાવ્યું	પાસું
સાંભળી	આવ્યા	આણ્યાં	નારંગી	પાંગરા
તરબુચનો	હોઈ	રંગનાં	મુંદર	દોચણા
ક્યો	વચ્ચે	પડીકાં	કંકુ	ઘોરડામાં
માંસ	આટલો	લાવ્યા	હળદર	સળીઆ
ધારીને	જીવજંતુ	ક્યાં	વાદળી	ધૂળ
વિચાર	કોહેલું	જુદા જુદા	મેળવ્યો	લુગડાંનો
કર્યો	સળેલું	ખનાવતાં	જાંબુડો	ઝાપટી
ઓળખતા	આંગળામાં	આવડે	મેળવી	ઘોડીઆના
નહિ	પાછળ	પડીકાં	મેશના	મોભમાં
આપણે	આગળ	શીખવ્યું	પાઠ ૫૦	ભમરીઓ
ખેડેને	છેડેથી	જેઈ	પારણું	પુતળીઓ

અધ્યાય ૫૫

બાળ દોરણુના

‘અંકગણિતનાં મનોધર્મ’ અટ

ગુજરાત કોલેજના ગણિતના પ્રોફેસર સાહેબ રા. રા.
જેઠાલાલ ટીઅનલાલ સ્વામીનારાયણ

“આપના તરફથી ‘અંકગણિતનાં મનોધર્મ’ કો
નામનું પુસ્તક મળ્યું. તેમાં નાના બાળકો માટે સાદા
સરલ અને સુંદર ઠાપણાઓનો સંગ્રહ કરવામાં
આવ્યો છે. દરેક હિસાબ રસુછ છે અને તે ગણિ-
તમાં બાળકોને રસ પડશે એમાં સંશય નથી. આપ
સારું પુસ્તક બહાર પાડવા માટે તમને ખન્ધવાદ થતો છે.”

અમદાવાદ કંડવા પોલ, તા. ૨૩ જુન ૧૯૧૮

૨૦] પાંચમી ઓપડીતો. “ ઉચ્ચેશન શિક્ષક ” ચાર આના.

જાંબુડી	હાલરડું	ચીનરેલ	તળાહાંબો	ઊંઘીને
ગુલાબી	રંગીત	અઠાણું	ચિનાહ	ઊંઘી
ઘાડીઆના	પોદો	પઠાણું	ફલહાં	ચાલીશ
ગોદહીએ	રસીલા	સૌને	સૂવાની	ગજવે
પાશની	ઝુંડાણું	મઠાણું	ખિજાણું	
ઝુંડાવવા	જડાણું	મખમલ	દોરીએ	
ધુમણ	પધરાણું	મશાણી	હિંચોળું	

❀ કઠિન શબ્દો. ❀

ઊગતાં, ઊઠીને, ઊઠું છું, ઊડ્યા, ઊડ્યો, ઊડ્યાં,
ફૂદી, ચૂસી, છૂટશે, છટ્યો. તૂટી, પૂછવા, પૂછ્યું,
પૂરે છે, ફૂટે, ફૂટેલા, ફૂલઝાડ, ખૂમો, ભૂખ્યો, મૂકું,
મૂક્યો, સૂઈ, સૂઝી, સૂચું.

ઈન્ન, ખીજ્યા, ખીલશે, ચીકણી, ચીતરેલ, ચીરું,
જત્યો, જવતાં, ઝીણી, ટીપવાથી, ટીપ્યો, ટીટું,
તીણા, તીર્થ, ત્રીજે, દીકરો, દીકરી, દીધો, દીત,
દીવા, દીવાલેન, દીસે, ધીરજ, ધીરૂ, નીકળતો, નીકળ્યું,
નીચલું, નીતર્યું, નીસરી, પીછાં, પીતરાઈ, પીધું,
પીપળો, પીરસ્યાં, પીળો, ફીકર, બીતો, લીધો, લીમડો,
લીલાંછમ, વીટળાઈ, શીખવ્યું, સીસી.

કુન્ને, ખુણો, ખુશી, ગુણ, ગુરુ, ચુનો, છુટા, છુટું,
છુટો, જુઓ, જુહું, પુરી, પુરું, પુળા, પુઓ, બુધ,
ભુકો, મુખ.

કુતરો, કુલડી, ખુરસી, ધુધરા, ધુમણ, દુખડાં,
દુઃખ પુછડી, પુરુષ, મુખડું, મુદર, લુગડાં, સુકવી,

૨૨] ગુજરાતની સાઠ ભૂગોળની પ્રત્યોત્તરમાળા ત્રણ આના.

સુરજ, ગુપચુપ, જુમેરાત, નુકસાન, પુતળીઓ,
સુરવાલ, મુસલમાન.

અંગ, અંગરખી, અંતરે, અંદર, અંધાડ, ઈંટ,
ઈંટવાડો, કંઈ, કંસાર, ખંડ, ગંદવાડ, ગંદી, ગંદો, ગંધ,
ખંધ, વંદ, ચંદ્ર, ચંદ્રમા, ચંચળ, ચંપેલી, જંગલ,
જંતુ, પંખી, પંદર, પંપાળી, ડંડું, ભંડારીઉં, મંગળ,
મંજ્યો, રંગ, વંતાક, શંકર, શંભુ, સંગ, સંજેરી,
સંતાપ, સંતાવા, સંભાળ, સંસાર, હંમેશાં.

આંખો, આંગળી, આંગળા, આંગણામાં, આંચળ,
આંધળો, આંખો, કાંકરા, કાંચળી, ખાંધે, ગાંઠા, ચાંચ,
ઝાંપે, જાંબુડો, ઝાંખા, ટાંગેલાં, તાંબું, દાંડીઓ, દાંત,
પાંગરાં, પાંચ, પાંજરં, પાંદડું, પાંસરં, ફાંફાં, ખાંધ્યું,
માંજ્યું, માંદો, માંસ, માંહે, લાંબું, વાંકું, વાંસો,
સાંભળતાં, સાંભળી.

ઈંડાં, લીંપેગુંપે, લીંબુ, સીંચ્યા, શીંગડાં, હીંદ,
ઉંચકી, ઉંચું, ઉંડું, ઉંઘાડવા, ઉંદર, ઉંદરડી,
ઉંદરીઉં, કુંવળ, છુંદાય, ટુંકા, ડુંગર, ડુંડાં, પુંડાડા,
મુંદર.

જેડણીના એકજ સરખા--

નિયમવાળા શબ્દો.

ચિનાઈ, સિવાય, દિવાળી, નિશાળ, નિશાળીઆ, પિલાય, નિરાંત, બિચારા, બિછાણું, બિલાડી, બિઆડી, વિચાર, શિઆળ, શિકાર, શિઆમણ, સિપાઈ, પિત્તળ, નિત્ય, હિંચોળું.

ઉકાળી, ઉબેડી, ઉબેચો, ઉન્નસ, ઉડાડી ઉતારી, ઉતારું, ઉપાડી, કુહાડી, ઝુલાણું, ઝુલાવવા, ગુડીઆં, મુકાઈ, મુળીઉં, મુળીઆ, રૂપાણું, રૂપીઓ, કુહાર, મુકાઈ, મુકાય, ગુલાબ, જુઠાણું, કુકાન, છુંદાય, ધુંકાડા, ઉંધાડવા.

મસિઆઈ, ફોઈઆત, હાશિયાર.

દીલ, દીલ, બીબ, જીવ.

સુરત શહેરનો “ જૂઓળ શિક્ષક ” ત્રણ આના. [૨૩

ઊંધ, છૂંદી, છૂંદે.

તે, મેં, ભેંસ, ખેંચાય, પેંડા, લેંધી, ખેંચે, ફેંકે,
ભોંય, મોં, પોંચા.

કરિન મળતા શબ્દોની તારવણી.

કનુ, મનુ, ભાનુ, નાનુ, ચીનુ, મદ, નદ, છાદ,
બહુ, વહુ, આહુ, સાચુ, ભાડુ, બીડ, સાડ, વાડ, રાચુ,
માચુ, ધાગુ, ઢાલુ, વાળુ, કાળુ, ગુરુ, ટીચુ, મણિ, જંતુ,
શંભુ, જનંતુ, ભોંતુ, ચપ્પુ, લલકુ, વગડાડિ.

કખાટ, કોટ, ચળકાટ, જલ, પેટ, પોપટ, ફાટ,
પાટ, ધાટ, ચપ્પુપાટ.

આડ, પાડ, ફોડ. [અઠવાડીઉં, ભંડાડીઉં,
ઢાઠ, ટાઠ, સઠ, [સાત, સરાત, હેત, ખેડુત.

સાથ, હાથ, નાથ, બાથ, માથું, ભાથું.

સાદ, મસાદ, ચાદ, ઉમેદ, મઢદ, બળદ, વરસાદ,
ખસદ, એકાદ.

બંધ, અંધ, દૂધ, મધ, [અઢી, તઢી, ફઢી.
રવિ, શનિ, શુક્રિ, નહિ.

ચાંદડાં, ગોદડી, દહોડા, દોરડું, ઢાતરડું, ઢાડમ, દેડડું,

૨૪] સુરત જિલ્લાનો “ ભૂગોળ નિબંધ ” ત્રણ આના.

કાઠી, સીસી, સાધા, ટીપી, ઝીણી.

કેજ, ખૂખ, ખૂશ, દૂર, મેળ, મૂળ, પૂર, ફેલ, ભૂલ,
બૂમ, ભૂખ, દૂધ, ઊન.

જોડાક્ષર.

ઊડ્યાં, ત્રણ, ત્રીજે, શુક્રવાર, છેલ્લો, રહ્યો, ચિત્રો,
 ઇશ્વર, જ્ઞાન, નિત્ય, નાહ્યા, કહ્યું. લાગ્યો, ચોકખાઈ,
 રમ્યો, ફેલેલા, ચોકખા, ભાવ્યો, કર્યો. ક્યારે, આપ્યા,
 અડાડ્યો, માંડ્યો, સર્વે, ત્યાં, ખોલ્યો, પ્રમાણે,
 ખોલાવ્યો, માંડ્યું, પીરસ્યા, બખ્ખે, જીત્યો, મળ્યો,
 પરીક્ષા, માર્યાં, પ્રાણી, ખીજ્યા, નકકી, છુટ્ટો, છૂટ્યો,
 ચપ્પુ, ગમ્યો, આપ્યો, પૂછ્યું, લલ્લુ, મશકરી,
 પસ્તાય, બચ્યાં, જુક્તિ, અન્ન, ભૂખ્યો, અલ્યા,
 વિદ્યા, ચંદ્ર, પ્રભુ, સ્વપ્નું, પરમેશ્વર, રસ્તો, બચ્ચીઓ,
 ઉતર્યા, કલ્યાણ, ચંદ્રમા, નીકળ્યા, બેસાડ્યાં, આવ્યાં,
 લાગ્યાં, થોભ્યાં, રહ્યાં, ચોકખી, પથર, પ્યાલું,
 નીતર્યું, રસ્તા ભટ્ટી. સીંચ્યાં, ગમ્યું, નાખ્યું, મૂક્યો,
 પૂછ્યું, સમજ્યો, પિત્તળ, કાઢ્યા, ઓળખાવ્યા,
 વત્તા, કાઢ્યાં, બતાવ્યાં, વટાવ્યાં, લક્કડફેડા, ત્રિકોણ,
 ક્યારા, કર્યાં, વચ્ચે, ચઢ્યા, ઉખેડ્યો, કર્યું, પથર,
 ચતુંપાટ. દોહ્યા, ચરમા, પ્રાણી, બખ્ખે, છેલ્લી, બચ્યાં,
 લુચ્યા, આપ્યાં, શીખવ્યું, બનાવ્યો, બાંધ્યું.

મળતા બેડાક્ષરો.

મૂક્યા, મૂક્યાં, મૂક્યું, મૂક્યો, ક્યારા, ક્યાં, ભૂખ્યો, નાખ્યો, નાખ્યું, લાખ્યો, સીંચ્યું, પૂછ્યું, ખીજ્યા, સમજ્યો, છૂટ્યો, ઊઠ્યા, ઊઠ્યાં, અડાડ્યો, મંજ્યો, ઉખેજ્યો, માંજ્યું, પકડ્યું, બેસાડ્યાં, કાઢ્યું, ચઢ્યું, આણ્યો, વખાણ્યો, આણ્યું, નિત્ય, ત્યારે, ત્યાં, જીત્યો, વિધા, બાંધ્યું, પ્યાલું, રોપ્યું, આપ્યું, થોભ્યાં, ગમ્યું, કર્યું, ભર્યું, નીતર્યું, કર્યાં, માર્યાં, ઉતર્યાં, છેતર્યાં, સર્વે, બોલ્યું, અહ્યા, ઓળખાવ્યો, ઠાલવ્યો, તપાવ્યો, બનાવ્યો, બોલાવ્યો, ભાવ્યાં, બતાવ્યું, શીખવ્યું, હાલવ્યું, પીરસ્યું, દોહ્યા, નાહ્યા, કહ્યું, રહ્યું, મળ્યું, નીકળ્યું.

છેલ્લો, ફેલ્લો, લલ્લુ, લક્ષ્મીદેડા, નક્કી, લુચ્ચા, બચ્ચું, બચ્ચી, વચ્ચે, છુટ્ટો, પિત્તળ, વત્તા, ચત્તુંચાટ, અન્ન, ચપ્પુ. બખ્ખે.

ચોકખા, ચોકખાઈ, બુક્તિ, ભડ્ડી, પત્થર.

શુક, ચંદ્ર, ચંદ્રમા, પ્રભુ, પ્રભાણે, પ્રાણી, તણ, ત્રિકોણ, ત્રીજો, ભત્રીજો, ચિત્રો.

ચરમા, ઇશ્વર, પરમેશ્વર
રસ્તો, પરીક્ષા, વિદ્યા, જ્ઞાન.

પરીક્ષામાં આવનાર શબ્દો.

અક્ષર, જ્ઞાન, નિત્ય, જુઠું, શિક્ષા, લુગડાં
અઠવાડીઉં, ભંડારીઉં, ચિત્રો, ટાંગેલાં, ધોતલી,
મસિઆઇ, અગણિત, પુરુષ, ઢગલો, દોરડું, ફૂટેલાં,
શીંગડાં, વગડાઉં, ઓઢણી, ગંદવાડ, કવિતા, દાતણ,
કઢી, દુખડાં, ગાદી, પૈઆ, વધારેલાં, પાંદડાં, ચટણી,
તૈયાર, પરીક્ષા, દેડકાં, દુઃખ, નુકસાન, છુંદાય,
છુટ્ટો, છૂટયો, હોશિયાર, ચરખુ, વખાણ્યા, કાઢ્યા,
મશ્કરી, જુઠાણું, જુક્તિ, બાંધ્યું, ભૂખ્યા, ઇશ્વર,
પરમેશ્વર, વિદ્યા, સ્વપ્નું, મનમુખો, આશિષ, પટલાણી,
દાતરડું, નિતર્યું, પ્યાલું, પત્થર, ભટ્ટી, સીંચ્યાં,
પિત્તળ, ત્રિકોણ, મુળીઉં, પૂછ્યું, વીટળાઇ, ઉખેડ્યા,
તૂટી, નિરાંતે, ચતુંપાટ, ઠંડું, ચરમા, ભંજુડો, બામુદી,
હળદર, ગોદડી, ચોકખાઇ, અડાડ્યા, અન્ન, તીર્થ,
લકડકડેડા, દોહ્યા, શિખંડ, જીવજંતુ.

—•• અસાધિ બહાર ન પડેલી એવી...—

બીજા ધોરણની મુદ્દિસાનની મદ્દોત્તરમાળા મણુ આના
જામનગર અને વાંકાનેર રેલ્વેમાં બીજા ધોરણ માટે

ટેકેટ યુક તરીકે મંજુર થયેલા

કાઠિઆવાડ એજન્સિની તમામ પ્રાયમરી સ્કૂલમાં

કનામ અને લાયબ્રેરી યુક તરીકે મંજુર થયેલા

“ અંકગણિતનાં મનોરથ ” પાંચ આના

સુરત શહેર તથા ચોયાંથી તાલુકાનો બૂગોળ શિક્ષક ત્રણ આના.

કલી-જામનલાલ મોતીરામ શાહ, શાહપોર-સુરત.

જી અમૃત્ય સુધના. ૪૬

સુઅગણિત શબ્દ વાંચી હેતરાતા ના.

—સુઅગણિતની ચોપડી અરીદતાં પહેલાં—

“સુઅગણિત શિક્ષક” જરૂર જોજો કારણ ?

- (૧) દેશી રાજ્યોએ ટેકરદ છુકસ, ઈ. લા. ગાંઠ મંજુર કરેલા છે.
 - (૨) કેળવણીખાતાના અધિકારી સાહેબોએ પસંદ કરેલા છે.
 - (૩) વિદ્વાન સદગુરુઓએ અંગિકાર કરેલા છે.
 - (૪) આપો આપ છુદ્ધ ખીલવવાનું જોઈ સાધન છે.
- વધુ ફેલાવા કરવાના હેતુથી કરીશન પણ સાદું આપવામાં આપે છે.

—“સુઅગણિત શિક્ષક”

આળવગંનો	૦-૧-૬	ગીબ	ધોં નો	૦-૨-૬
પહેલા ધોં નો	૦-૧-૬	ચોથા	ધોં નો	૦-૪-૦
પીબ ધોં નો	૦-૨-૦	પાંચમા	ધોં નો	૦-૪-૦

બીજા ધોરણના 'અંકગણિતનાં મનોયત્ન

મંજુર થયાના હુકમ તથા નંબર તારીખ.

મહેરખાન જામનગર એલ્યુકેશનલ ઈન્સ્પેક્ટર સાહેબની ઓફિસના
એ. જી. નં. ૪૪૧ તા. ૨૧-૭-૧૯૧૬ ના પત્રમાં જણાવવામાં
આવ્યું છે, કે “અંકગણિતનાં મનોયત્ન” પાંચ આના. આ રેટની
રકૂલોમાં ૯ ન ધોરણમાં,

ટેક તરીકે મંજુર કરવામાં આવેલ છે

એલ્યુકેશનલ સેક્રેટરી સાહેબની
ઓફિસના નં. ૫૧ તા. ૩૦-૧૨-૧૯૧૬ ના પત્રમાં જણાવવામાં આવે
છે, કે-બીજા ધોરણના “અંકગણિતનાં મનોયત્ન” પાંચ આના.

વા. હ. સા. આ. ના. ૨૬૦ તા. ૧૭-૧૨-૧૯ થી આ રેટની
નિશાળોમાં ટેકસ્ટ બુક તરીકે મંજુર કરવામાં આવેલ છે.

મહેરખાન કાઠિઆવાડના એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર સાહેબ બહાદુર
પોતાના હુકમ નં. ૭૯ તા. ૨-૮-૧૬ થી બીજા ધોરણના
“અંકગણિતનાં મનોયત્ન” પાંચ આના.

કાઠિઆવાડ એજન્ટની તમામ પ્રાયમરી સ્કૂલોમાં

હતામ અને લાયબ્રેરી બુક તરીકે મંજુર કર્યા છે.

એ. જી. નં. ૨૬૩ તા. ૧૧-૧૨-૧૬ ગોંડલ રેટમાં
હતામ લાયબ્રેરી માટે મંજુર.

ફ. સુ. નં. ૪૧૬૬ તા. ૨૮-૮-૧૬૧૬ રાજકોટ રેટમાં
લાયબ્રેરી માટે મંજુર.

છગનલાલ મોતીરામ શાહ. શાહપોર-સુરત.

